

GREMI DE
GARATGES

EXCMA. SRA.

█, en possessió del Document Nacional d'Identitat núm. █
█, qui actua en la seva condició de President del **GREMI DE GARATGES DE BARCELONA**, amb domicili a la Rambla Catalunya núm. 41, 1r, de 08007-Barcelona, mitjançant aquest escrit us,

EXPOSA

I.- Que a instàncies de la Regidora de Comerç, Mercats, Règim Interior i Hisenda, es va elevar al Plenari del Consell Municipal l'acord d'aprovació provisional de la modificació pel proper exercici 2.022 de distintes Ordenances Fiscals, i entre elles la de l'Impost sobre Bens Immobles núm. 1.1.

II.- I que dins del termini en que es troben sotmeses a informació pública les distintes Ordenances Fiscals, i com sigui que es continua sense modificar el criteri de selecció i determinació dels immobles de naturalesa urbana amb ús d'aparcament, a pesar de resultar manifestament discriminatori i injust, passa a formular les següents,

ALLEGACIONS

PRIMERA.- L'article 7è de l'ordenança fiscal reguladora de l'IBI, que en el seu apartat 2, regula el tipus de gravamen específic incrementat de l'1%, continua preveient que s'apliqui als bens immobles urbans que, exclosos els d'ús residencial, tinguin assignats els usos establerts a la normativa cadastral per a la valoració de les construccions, relacionats a l'annex d'aquesta ordenança i que s'aplicarà com a màxim, sobre el 10% d'aquells els Béns Immobles Urbans que per cada ús tenen assignat un major valor cadastral, segons valors que s'indiquen a l'annex d'aquesta ordenança. En l'annex s'indica el llindar de valor per cada ús, a partir del qual serà d'aplicació el tipus específic.

I els valors que es recullen en l'annex a partir dels quals s'aplicarà el tipus específic, i que es proposen són els següents,

	Ús	Valor Cadastral
A	Aparcament	Des de 15.999,37 €
C	Comerç	Des de 314.572,95 €
E	Ensenyament i Cultura	Des de 5.345.103,09 €
G	Turisme i Hostaleria	Des de 5.285.394,10 €
I	Indústria	Des de 699.527,88 €
K	Esportiu	Des de 4.347.259,14 €
O	Oficines	Des de 661.900,70 €
P	Administracions Públiques	Des de 9.185.485,82 €
R	Religiós	Des de 4.070.277,20 €
T	Espectacles	Des de 4.381.188,36 €
Y	Sanitat	Des de 3.790.097,08 €

Signifiquem que ja a l'anterior exercici 2021, el valor dels immobles amb ús d'ús d'aparcament es mantenia en aquest llindar tan baix de valor cadastral de 15.999,37 €, mentre que els dels immobles urbans d'altres usos, han continuat a l'alça, i no deixa de ser significatiu que es mantingui i no es modifiquin aquestes diferències de llindars de valors que és de només 15. 999,37 € en el cas d'ús d'aparcament, i en canvi sigui de 314.572,95 € per als immobles d'ús de comerç, de 699.527,88 € per l'ús d'indústria, i d'5.285.394,10 € pels immobles per l'ús de turisme i hostaleria.

SEGONA.- En paraules del Tribunal Suprem recollides entre d'altres a la sentència de la Secció Cinquena de la Sala Tercera d'1 d'octubre de 2.008, dictada en el recurs 86/2005 "*cuando se cuestiona en la vía administrativa previa la falta de claridad y justificación de las variables, magnitudes y valores y se ponen de manifiesto las lagunas de que adolece la propuesta, la Administración debe hacer un esfuerzo mayor en la resolución recurrida para que el destinatario de un acto administrativo conozca los criterios aplicados que constituyen los fundamentos de la decisión administrativa*".

El Gremi de Garatges reiteradament ha qüestionat el fet de què l'Ajuntament faci una interpretació correcta a l'hora de determinar els béns immobles amb ús d'aparcament a la ciutat de Barcelona, a efectes d'establir el 10% dels béns immobles urbans amb major valor cadastral, doncs a la vista del gran nombre d'immobles, 366.084 el passat exercici, sens dubte aquí hi han de figurar inclosos aparcaments associats a l'ús d'habitatge que s'haurien d'excloure, atès que en altre cas es produeix un resultat injust que fa que tots els titulars d'immobles amb ús d'aparcament en el què es realitza una explotació econòmica, com són els garatges o aparcaments oberts al públic en general, al barrejar-se amb els aparcaments particulars o privats, resultin tots aquells gravats amb el tipus específic incrementat de l'1%, i no pas només el 10%.

En la següent al·legació analitzarem amb més detall aquesta qüestió, però en el què aquí importa, el cert és que a pesar de les queixes i al·legacions fetes en aquest sentit, l'Ajuntament ha vingut refusant entrar a analitzar si efectivament s'inclouen dins d'aquesta bossa d'immobles, en un nombre tant elevat de 366.084, tant els aparcaments associats a un ús d'habitatge o particular, com aquells en els què es desenvolupa una explotació econòmica oberta al públic.

Junt amb el deure de motivació i explicació, invoquem el dret a una bona administració, que comporta un plus a l'hora de justificar l'adopció d'un determinat acte o disposició administrativa, per tal de garantir el control de l'activitat pública, així com la interdicció de l'arbitrarietat, doncs en paraules de la sentència del Tribunal

Suprem de 15 de juliol de 2.010, recurs 25/2018, ponent Juan Carlos Trillo Alonso “*el deber de buena administración, de un buen hacer administrativo en el ejercicio de la potestad reglamentaria, exige un especial cuidado a la hora de estudiar las consecuencias económicas que la implantación de la nueva normativa conlleva*”, i que si bé transparència i dret a una bona administració tenen profundes relacions, el cert és que són dos conceptes distints, el segon més ampli que el primer, sent aquella en definitiva un dels instruments per aconseguir l’efectivitat d’aquest, com ensenya la sentència del Tribunal Suprem de 30 d’abril de 2.012, dictada en el recurs 1.869/2011, quan esmenta el dret a una bona administració com el dret d’última generació integrat per l’accés dels ciutadans als arxius i registres, vinculat a principis de transparència.

Pel Tribunal Suprem, el deure d’especial de cura en la gestió de l’interès públic que ha estat encomanat a l’Administració Tributària, exigeix que l’Administració actuï d’una forma objectiva, proporcionada i diligent, doncs és a l’Administració a qui correspon “*corregir la injusta situación cuando le es fácil obtener la información precisa para ello, mediante el examen de sus bases de datos o procurando llamar al procedimiento a los terceros afectados, salvo que se verifique la ausencia de repercusión...*”, doncs “*la Administración no puede, con su pasividad, permitir que se consagren situaciones injustas contrarias a las finalidades buscadas por el ordenamiento jurídico, situaciones que pueden eliminarse o, al menos, mitigarse a través de una implicación administración más activa...a una buena Administración le es exigible que motive y esté en condiciones de justificar el ejercicio proporcionado y razonable de las potestades discrecionales que le concede el ordenamiento jurídico para ejercitar sus funciones*”.

TERCERA.- En cap cas es pretén ignorar la facultat sobirana dels Ajuntaments per poder exigir de conformitat amb l’article 72 de la Llei d’Hisendes Locals, Text Refós aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, el tipus de gravamen específic incrementat dins dels límits fixats a l’esmentat precepte legal, respecte dels immobles de naturalesa urbana, exclosos els d’ús residencial, en funció dels diferents usos establerts a la normativa cadastral per a la valoració de les construccions i amb un màxim del 10% dels immobles gravats per cada tipus d’ús que tinguin assignat un major valor cadastral.

L'exercici d'aquesta facultat requereix però d'una obligada motivació i justificació del perquè es consideren de manera uniforme, sense cap mena de distinció els immobles de naturalesa urbana amb un ús d'aparcament, tant si aquest ús és industrial/comercial vinculat a una explotació econòmica de l'aparcament, com si és un ús d'aparcament particular o associat a un habitatge, i el perquè a l'hora de determinar el 10% es fiquen en un mateix "sac" tots els immobles sense separació ni distinció de cap mena, amb el resultat manifestament injust que això provoca.

És més, partint de les prerrogatives i potestats discrecionals que es reconeixen a l'Ajuntament, si analitzem l'esmentat article 72.4, així com la disposició transitòria quinzena del Text Refós de la Llei reguladora de les Hisendes Locals, i la pròpia doctrina del Tribunal Constitucional, salta a la vista que en el cas concret del col·lectiu que representa el Gremi de Garatge, provoca uns resultats distorsionats i manifestament injustos per un concret grup de contribuents, com són els titulars d'immobles amb ús d'aparcament que s'exploten industrial/comercialment, el que ens ha estat reconegut des d'aquest propi Ajuntament. Al respecte ja en el seu dia des de la Gerència de Presidència i Economia se'ns va adreçar una comunicació de data 5 d'abril de 2.019, a la que després de fer constar que es donava compliment al que determina l'article 72.4 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, se'ns feia saber que s'agraïen les aportacions "que seran valorades de cara a futures modificacions de les ordenances fiscals".

No obstant, amb la forma aplicada en quan a ús i valor cadastral identificats amb la lletra A) de l'annex de l'ordenança, resulta que tots els immobles urbans d'ús no residencial, destinats a l'activitat econòmica industrial/comercial d'aparcament, i no pas només el 10%, resten sotmesos a l'aplicació del tipus específic de l'1%, donat que per fer la selecció s'inclouen en un mateix fitxer de les bases de dades de l'Impost, a tots els immobles que disposen de places d'aparcament sense distingir ni separar a tots els que estan associats o vinculats a immobles d'ús residencial. Això provoca que el límit de valor cadastral baixi significativament fins a només els 15.999,37 € de valor cadastral, el que com venim reiteradament exposant provoca que tots els aparcaments amb un ús no residencial, com són tots aquells en els què es realitza una explotació econòmica industrial o comercial, que tenen un valor cadastral molt superior doncs no és equiparable amb el d'una única plaça d'aparcament, es trobin tots ells dins del 10%

de major valor cadastral, amb la qual cosa no es grava només el 10%, sinó el 100%, conseqüència d'aquest sistema de barrejar "pomes amb peres", resultat aquest que no és pas el què es correspon amb la voluntat del legislador, ni tampoc s'emmarca dins el què constitueix l'exercici raonable i no arbitrari de les facultats discrecionals. És més en l'annex de la ordenança, en el que hi figuren 11 categories d'usos, i el primer d'ells el de la lletra A) amb ús d'aparcament no sembla pas que coincideixi amb l'ús de tots els immobles, 366.084, que ha tingut en compte l'Ajuntament per calcular el 10% doncs com es pot llegir a la fitxa que s'acompanya senyalada de document número UN al present escrit, en la categoria lletra A) hi figura el concepte "indus.serv".

La definició de les diferents classes de bens immobles es troba establerta als articles 6, 7 i 8 del Text Refós de la Llei del Cadastre Immobiliari, i per la distinció entre els diferents usos s'ha d'estar a la normativa cadastral, i en concret a la norma del Real Decret 1020/1993 que distingeix entre els usos residencial, industrial, oficines, comercial, esportiu, espectacles, negoci i hostaleria, sanitat i beneficència, cultural i religió i edificis singulars, sense que es pugui assimilar un ús industrial o comercial d'aparcament, amb un ús de traster o aparcament particular a efectes de fixar un 10% dels immobles amb major valor cadastral tractant-los a tots homogèniament, i provocant una manifesta distorsió i discriminació.

La Sala Contenciosa-Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, a la seva sentència número 931/19, de 5 de juny de 2019, dictada en el recurs d'apel·lació número 20/2019, en relació amb l'aplicació d'aquest tipus específic diferenciat de "magatzem-estacionament", de l'ordenança fiscal de la ciutat de València, com sigui que no està contemplat en el Reial Decret 1.020/1993, de 25 de juny pel qual s'aproven les normes tècniques de valoració i el quadre marc del sòl i valors del sòl i de les construccions per determinar el valor cadastrals dels béns immobles de naturalesa urbana, considera que els béns d'aquesta tipologia apareixen a la norma 20 dins de l'ús industrial i que per tant haurien d'estar adscrits a aquesta norma. Observis que en l'annex de l'Ordenança sotmesa a informació pública el llindar de valor cadastral per aplicar el tipus incrementat es fixa a partir dels 699.527,88 €. No obstant la categoria de magatzem-estacionament és d'incorporació posterior a l'aprovació de l'esmentat Reial Decret, a través de la Disposició Transitòria 15^a de la Llei reguladora de les Hisendes Locals.

En concret és en el fonament de dret tercer, en el què literalment ho podem llegir:

TERCERO.- La segunda cuestión a tratar en esta segunda instancia es legalidad de la ordenanza sobre el IBI del Ayuntamiento de Valencia en su regulación del tipo impositivo privilegiado. Traemos aquí el art. 72.4 del TRLRHL, según el cual "dentro de los límites resultantes de lo dispuesto en los apartados anteriores, los ayuntamientos podrán establecer, para los bienes inmuebles urbanos, excluidos los de uso residencial, tipos diferenciados atendiendo a los usos establecidos en la normativa catastral para la valoración de las construcciones. Cuando los inmuebles tengan atribuidos varios usos se aplicará el tipo correspondiente al uso de la edificación o dependencia principal. Dichos tipos solo podrán aplicarse, como máximo, al 10 por ciento de los bienes inmuebles urbanos del término municipal que, para cada uso, tenga mayor valor catastral, a cuyo efecto la ordenanza fiscal del impuesto señalará el correspondiente umbral de valor para todos o cada uno de los usos, a partir del cual serán de aplicación los tipos incrementados".

Igualmente debe tenerse en cuenta la Disposición transitoria decimoquinta de la citada LRHL relativa a los "tipos de gravamen del Impuesto sobre Bienes Inmuebles por usos", la que prevé que "en tanto no se aprueben las nuevas normas reglamentarias en materia de valoración catastral, la diferenciación de tipos de gravamen por usos en el Impuesto sobre Bienes Inmuebles prevista en esta ley se realizará atendiendo a los establecidos en el cuadro de coeficientes del valor de las construcciones recogido en la norma 20 del anexo al Real Decreto

1020/1993, de 25 de junio, por el que se aprueban las normas técnicas de valoración y el cuadro marco de valores del suelo y de las construcciones para determinar el valor catastral de los bienes inmuebles de naturaleza urbana, teniendo en cuenta las siguientes especialidades: [...] 2. Para la identificación del uso de las edificaciones o dependencias que tengan la consideración de bien inmueble se seguirán las siguientes reglas:

a) Los garajes y trasteros que se ubiquen en edificios de uso residencial, así como los edificios destinados exclusivamente a garajes y estacionamientos, tendrán asignado el uso almacén-estacionamiento [...]".

En la sentencia a quo se hizo una relación -por un lado- de los usos de inmuebles urbanos a efectos catastrales contemplados en el art. 24 del RD 1020/1993, de 25 de junio, y -por otro lado- del "Listado de Usos" de la Ordenanza municipal reguladora. Esta última incluye el uso de "Almacenes y Estacionamientos" al mismo nivel que otros usos, lo que no es conforme con el art. 24 del RD 1020/1993, tampoco atendiendo a la Disposición transitoria decimoquinta de la LRHL, pues esta lo que hace es asimilar los garajes y trasteros al uso almacén-estacionamiento", pero no configura este último uso como independiente del uso "industrial", lo cual contradice lo previsto en el citado art. 24. Al incluir la Ordenanza municipal el uso "almacén-estacionamiento" al mismo nivel que otros usos aumenta la carga fiscal del IBI al ampliar la posibilidad de aplicación del tipo privilegiado y, por consiguiente, en cuanto que la Ordenanza incluye esa categoría independiente de "almacén-estacionamiento", resulta contraria a las previsiones del art. 74.2 de la LRHL.

A la anterior conclusión no obsta que la gestión catastral de los inmuebles y su clasificación por usos según el art. 24 del RD 1020/1993 corresponda a la Administración Catastral. Una cosa es que el Ayuntamiento quede vinculado por la clasificación de los inmuebles por usos dada por aquella Administración; otra distinta supone que la Ordenanza municipal reguladora no tenga en cuenta que el uso "almacén-estacionamiento" es una subcategoría normativa del uso "industrial".

Només que es considerés un ús industrial (lletra I) o fins i tot comercial (lletra C), incloent els immobles amb aquest destí d'explotació d'un aparcament obert a l'ús del públic, el llindar ja fora molt superior.

En realitat aquesta forma d'actuar per part de l'Ajuntament de Barcelona comporta una greu disfunció i un tracte discriminatori que fa que siguin tots els titulars d'immobles de naturalesa urbana amb ús d'aparcament obert al públic, que quedin gravats pels tipus específic, el que provoca que en realitat ens trobem davant d'una clara violació del dret a la igualtat de l'article 14 de la Constitució al produir-se diferències subjectives no basades en elements objectius, amb vulneració de l'article 31.1 de la pròpia Constitució, segons la interpretació feta a les sentències del Tribunal Constitucional 189/2005, de 7 de juliol i l'anterior 27/81 de 20 de juliol, quan senyalen que tots han de contribuir al manteniment de les despeses públiques d'acord amb la seva capacitat econòmica i amb un sistema tributari just inspirat en els principis d'igualtat i progressivitat.

Aquesta afirmació, en el cas concret del col·lectiu que representa l'associació compareixent, fa encara més palesa l'arbitrarietat en l'exercici de la potestat tributària. No obstant el deure de motivació a que ens acabem de referir, no és sinó una conseqüència d'aquella prohibició de la interdicció de l'arbitrarietat dels poder públics que ve recollida a l'article 9 de la Constitució i que ha de presidir l'actuació dels mateixos, atès que precisament és aquesta obligada motivació la que ha de permetre constatar quan ens trobem davant d'un acte administratiu discrecional o arbitrari i distingir la línia entre un i altre, i per això es precisa el coneixement del raonament o motiu pel qual l'Administració municipal ha decidit seguir un anòmal sistema o formula per assimilar els immobles urbans amb ús d'aparcament comercial/industrial als d'ús merament privat o articular, per poder valorar si realment ens trobem davant

d'una decisió presa en exercici de la facultat discrecional, o per contra davant d'una decisió merament arbitrària, que en definitiva és el que aquí entenem que succeeix.

Posa de manifest aquest greuge discriminatori el fet de què en grans ciutats amb les que es poden utilitzar termes de comparació similars, com fora el cas de Madrid, aquell topall de valor cadastral està establert des de ja fa bastants exercicis en 1.200.000 euros, i en ciutats de menor població també capitals de província, com Sevilla, València, Bilbao, Palma, i Valladolid, tots són molt superiors doncs van des dels 54.000 € als 300.000 €.

QUARTA.- No resulta qüestionable que els articles 129 i 130 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, imposen l'adaptació de la normativa als principis de bona regulació, sense que n'hi hagi prou amb una simple al·legació formal sinó que de manera certa i efectiva la norma ha de ser necessària, eficaç, proporcionada, accessible, eficient i proporcionar seguretat jurídica als seus destinataris.

En el cas aquí objecte d'enjudiciament, hagués estat necessari complimentar el tràmit d'avaluació normativa prèvia amb participació dels ciutadans d'acord amb l'article 133 de la dita Llei 39/2015, d'1 d'octubre, però en tot cas i com a mínim l'apartat 5 de l'article 129 també exigeix que en aplicació del principi de transparència, les administracions públiques possibiliten l'accés senzill, universal i actualitzat a la normativa en vigor i els documents propis del seu procés d'elaboració, en els termes de l'article 7 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i aquí no es va possibilitar aquest accés, en un supòsit que es fa patent que la norma no es troba justificada en una raó d'interès general ni s'adapta als objectius perseguits pel legislador, ni és proporcionada, doncs té unes conseqüències enormement lesives des del punt de vista tributari per un determinat col·lectiu.

Fins i tot, hagués resultat obligat demanar un informe a la pròpia Gerència del Cadastre, que hagués estat útil per prevenir i aclarir aquesta distinció d'usos i valor cadastrals entre immobles amb ús d'aparcament obert al públic, i associats o vinculats a un ús residencial particular.

L'Impost sobre Béns Immobles grava la capacitat econòmica que es manifesta a través del valor cadastral dels béns immobles titularitat del subjecte passiu, i per calcular la quota s'aplica el tipus corresponent sobre la base imposable, que en el cas concret del tipus específic és el d'aquell 10% d'immobles amb un major valor cadastral, però si resulta que en aquests immobles s'inclouen alguns que no són homogenis en quan al seu ús, es trenca i vulnera aquell principi de capacitat econòmica, que és el que aquí succeeix.

En el nostre cas el Cadastre és el que aprova les ponències de valors i assigna els usos, i l'Ajuntament és el qui els té en compte per la liquidació, per tant a l'hora de regular l'aplicació d'aquest tipus incrementat l'Ajuntament haurà de ser especialment curós, i mai es podrà emparar en una norma que no té rang legal i no resulta suficient per destriar les manifestacions de riquesa gravades, doncs sempre ha de prevaldre el principi de legalitat i la resta de principis tributaris aplicables.

És conegut que per l'exigència de l'Impost de Béns Immobles de Naturalesa Urbana, de conformitat amb l'article 102.3 de la Llei Genral Tributària, es requereix l'elaboració del corresponent padró i/o matrícula de contribuents en el que s'han de recollir els elements de la deute tributari corresponent a cada subjecte passiu, i hem d'entendre que l'Ajuntament disposa d'aquest padró en el que haurien d'estar recollits els usos i valors cadastrals de tots els immobles, i sincerament no s'entèn aquesta manca de transparència i obstaculització per accedir a unes dades que en definitiva són les que han de permetre revisar la legalitat de l'ordenança aprovada.

CINQUENA.- Considerem que l'Ajuntament té mecanismes al seu abast, dins precisament del marc de l'exercici de les seves prerrogatives i facultats discrecionals per corregir aquesta situació de desigualtat de tracte, que és manifesta i que no té fonament raonable ni és proporcionat en relació amb la finalitat perseguida.

La solució fora establir el llinard de valor cadastral en el 10% exclusivament dels immobles amb destí i ús d'aparcament industrial/comercial, no residencial, excloent tots els altres. En anteriors ocasions havíem deixat plantejades les opcions de vincular-los amb els immobles destinats a activitats donades d'alta en l'epígraf fiscal

751, 751.2 i 751.3, o la que hem esmentat de incloure'ls amb els immobles urbans amb ús d'indústria, o qualsevol altra solució que és l'Ajuntament titular de les facultats i prerrogatives tributàries qui les ha de proposar, però alguna cosa cal fer per fer cessar aquesta situació de greuge discriminatori que any darrera any es ve repetint.

Suggerim també la possibilitat de preveure una sub-classificació o divisió, el que permetria respectar la voluntat del legislador, gravar la major capacitat econòmica, i fer-ho de forma no discriminatòria ni injusta.

SISENA.- No volem acabar aquest escrit sense recordar un cop més els importants esforços econòmics i de tot tipus que, el col·lectiu de garatges que representa aquest Gremi, esta realitzant per tal d'adaptar-se a la nova normativa en matèries de reducció de la contaminació ambiental afavorint la presència de vehicles elèctrics, amb convenis amb companyies subministradores, i considerables esforços en inversions i millores de les instal·lacions i superació de no menys importants dificultats, tot això adreçat a millorar la prestació del servei de guarda i custòdia de vehicles de tot tipus, disminuint la seva presència en superfície, i contribuint en definitiva a un espai públic de més qualitat per la menys presencia de vehicles estacionats i a una millor eficiència energètica i reducció de les emissions contaminants.

No obstant, la millor i més accessible disponibilitat d'aparcaments objecte d'aquests considerables esforços econòmics en inversions i reformes, també contribueix a potenciar i millorar el comerç, indústria, serveis i en definitiva tot el sector terciari de la nostra ciutat.

I és en el marc del desplegament de l'economia sostenible d'aquest sector que s'associen aquells esforços, els quals haurien d'anar acompanyats de decisives actuacions d'ajuda i foment des de les nostres Administracions, coherentment amb les potestats que tenen atribuïdes, i en aquest sentit s'ha de vetllar per fomentar i aconseguir de manera eficaç aquests objectius compatibles i beneficiosos per la col·lectivitat, donat que es tracta d'aparcaments pròxims a les activitats econòmiques que es desenvolupen en les àrees urbanes i permeten aquesta disponibilitat i accés tant necessari avui en dia per aquell sector.

No creiem es pugui qüestionar que els titulars dels aparcaments, quins interessos representa el Gremi aquí compareixent, han donat reiterades mostres de ser lleials i correctes contribuents, a pesar de la llarga situació de greuge discriminació que venen patint, i que caldria redreçar de forma justa, oi més si tenim en compte que els nostres poders públics venen obligats a estar atents i a corregir aquestes situacions, com és el cas en l'àmbit de la discrecionalitat de que disposen en l'aplicació de l'Impost sobre els ben immobles de naturalesa urbana, alleugerint i flexibilitzant la càrrega impositiva desproporcionada a l'hora de contribuir al finançament de la despesa pública, però que a la vegada obté la seva contrapartida doncs repercuteix en la millora de l'activitat econòmica del sector.

Especialment significatiu es que es puguin atendre les nostres reivindicacions, en un moment especialment delicat del sector com a conseqüència de les importants restriccions a la mobilitat introduïdes adreçades a reduir el volum de trànsit i circulació de vehicles, el que repercuteix de forma immediata i directa no solament sobre l'activitat dels aparcaments/garatges, i quan el que cal és fomentar l'activitat econòmica i en definitiva ajudar a potenciar el desenvolupament de negocis i activitats, com en aquest cas, són els aparcaments i garatges, que no s'oblidi són suport de moltes d'altres activitats comercials, de serveis i d'altres a la nostra ciutat, i si no és possible aplicar exempcions o bonificacions, como s'ha vingut demanant i en d'altres municipis han fet, al menys gravar els immobles on es desenvolupen de manera justa i proporcionada.

Conseqüentment, us

SOLLICITA

Que rebent aquest escrit sigui admès i en els seus mèrits es modifiqui l'article 7 de l'Ordenança Fiscal 1.1 de l'Impost sobre Béns Immobles de Naturalesa Urbana, i en concret els valors cadastrals del quadre de l'annex, de tal manera que s'incrementi el

llindar de valor cadastral pels immobles de naturalesa urbana amb ús d'aparcament comercial i/o industrial en els termes que s'han deixat exposats.

ALTRESSÍ SOL·LICITA: Que s'incorpori a l'expedient i se'ns en doni vista abans de l'aprovació definitiva la següents documentació,

1.- Una relació de tots i cadascun dels 366.084 immobles de la ciutat de Barcelona amb ús d'aparcament que van ser presos en consideració per establir el 10% al qual s'aplica el tipus específic de l'IBI-Urbana, a la què hi figurin les dades sobre la titularitat, situació i emplaçament, ús concret, valor cadastral i base imposable i liquidable.

2.- Certificació lliurada pel Sr. Secretari de l'Ajuntament acreditativa de si en els 366.084 immobles urbans presos en consideració per establir el tipus específic de l'IBI-Urbana, s'hi inclouen, sense distingir ni separar, tant els aparcaments i trasters d'ús privat particular associats a habitatges, com els destinats exclusivament a l'ús d'aparcament obert al públic, i si l'Ajuntament disposa de dades suficients per poder fer aquesta distinció.

3.- Relació de tots els immobles de naturalesa urbana amb ús d'aparcament, que figuren en el Padró o Matrícula de contribuents en el que hi figurin totes les dades de la ponència de valors vigents actualment, i de manera específica els usos i valors cadastrals, segons les dades obtingudes de la Gerència Regional del Cadastre de Barcelona.

Barcelona, vint-i-nou de novembre de dos mil vint-i-un

GREMI DE
GARATGES

Pla Catalunya, 41, 1r
08007 BARCELONA

EXCMA. SRA. ALCALDESSA-PRESIDENTA DE L'EXCM. AJUNTAMENT DE BARCELONA.

Pl. Sant Jaume, 1

08002 - BARCELONA

TJ629G03 I.M.I - Llistat de Portics.

08.10.2020 - 12:36:44 - PAG. 1

-----MAXIM.-----		-----PORTIC.-----		-----MINIM.-----					
Nombre	Ref. Cad.	Us	N. Ord	Ref. Cad.	Us	Vcat	Ref. Cad.	Us	Vcat.
INDUSTR. SERV	366084	4647401DF3844H0001ZU A	69.912.400,24	36608	6632413DF2863D0014OY A	14.960,18	0245911DF3804E0136AH A	A	15,27
COMERÇ	58093	0823921DF3802D0001OD C	250.764.404,52	5809	7914617DF2871D0005OYM C	269.487,43	4649602DF3844H0205SJ C	C	83,83
CULTURAL	2076	5924301DF2852D0001DZ E	96.170.066,30	207	8259801DF2885G0001TL E	4.546.626,00	2259742DF3825G0002QI E	E	531,65
TURISME	7532	2921302DF3822B0003HT G	141.768.113,10	753	9223823DF2892C0001RT G	1.166.950,55	1013704DF3811C0017ER G	G	4.064,44
INDUSTRIAL	3827	7870744DF2777B0001FX I	116.637.731,84	382	8983207DF2788D0001IG I	574.956,90	9478517DF2897G00005GG I	I	280,35
ESPORTIU	630	6716101DF2861F0001OE K	130.270.408,16	63	2668401DF3826H0001QP K	3.456.940,80	6728535DF2862H00099ZJ K	K	1.217,72
SOLARS	7505	6666101DF2766F0002OG M	102.982.668,20	750	5446790DF2854E0001JK M	488.430,00	1296568DF3819E0001IU M	M	28,50
OFICINA	18334	0521716DF3802B0001BK O	123.785.715,59	1833	0625614DF3802F00007HF O	547.966,93	0107910DF3800E0018EW O	O	1.775,32
PUBLIC	424	7697901DF2779H0001WK P	50.404.866,45	42	9604601DF2890D0001IE P	8.560.948,42	7321202DF2872A00007FI P	P	8.272,29
RELIGIOS	322	9488101DF2798G0001TM R	146.036.383,42	32	3330901DF3833A0001TG R	3.742.830,00	3464101DF3836C0002XH R	R	19.713,27
ESPECTACLES	191	0914525DF3801D00001FL T	60.780.835,50	19	3241702DF3834A00002OP T	3.534.137,07	1975402DF3817F00005BO T	T	16.649,28
SANITAT	1560	9225201DF2892E0001UM Y	161.205.177,84	156	1625307DF3812F0001ZS Y	2.747.661,24	2089611DF3828G00002SD Y	Y	10.085,77

Quadre - resum del càlcul dels llandars, corresponents al 10% dels béns immobles urbans amb major valor cadastral, de conformitat amb l'article 72.4, 1er. i 2on. paràgraf, del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, a partir de la informació tributària de l'impost sobre béns immobles, que consta a les bases de dades corporatives, el dia 08.10.2020.

Joana Serra

Direcció d#Estratègia i Nous Projectes